

ce na PC, jen u „školní hry“, jde o přímou konfrontaci s realitou. Práce byla vypsána jako tzv. krátký úkol napříč ateliéry a na rozpracování byl ponechán čas dva měsíce. Překvapivě nebyl mezi nižšími a vyššími ročníky kvalitativní rozdíl.

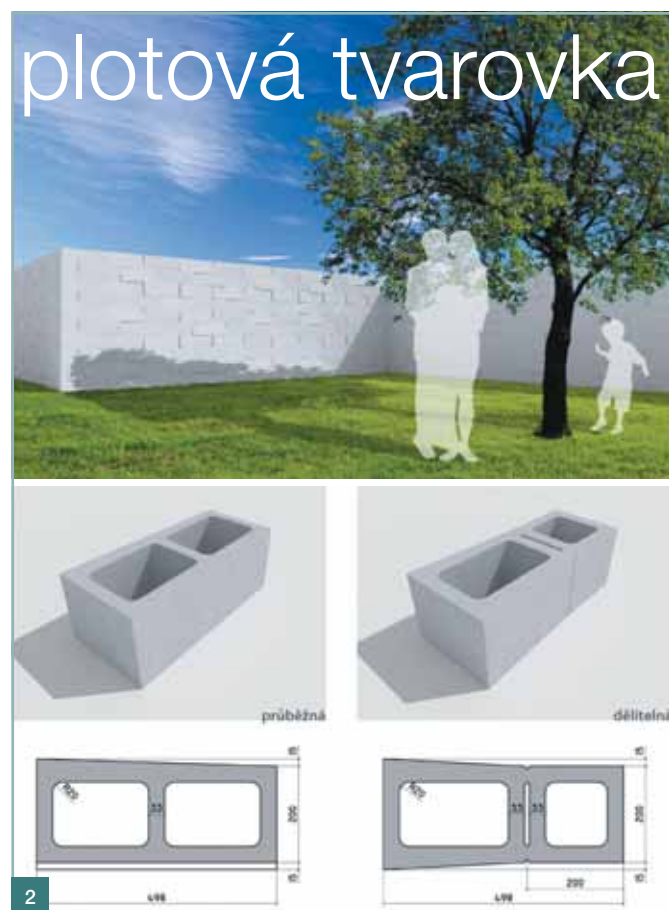
V současnosti je vypsáno téma: Redesign výrobního závodu s použitím výrobního sortimentu jako vzorkovnice produktů firmy předváděná in situ. Důraz je opět kladen na použití zeleně v kombinaci s betonovými prefabrikáty. Bohatství typů a dokonalá přesnost výrobků umožní budoucím architektům tyto prvky hojně využívat ve svých projektech a v jimi řešených úkolech.

Ing. arch. Zdeněk Fránek
Fránek Architects
Kamenná 13, 639 00 Brno
tel.: 732 978 598
www.franekarchitects.cz

Obr. 1 Tvárnice Betonová krajina, Adam Cigler ■ Fig. 1 Shaped brick Concrete Landscape, Adam Cigler

Obr. 2 Betonová tvarovka, Šimon Dočekal ■ Fig. 2 Shaped brick, Šimon Dočekal

REŠERŠE Z ČASOPISŮ

LOĎ – VÝTVARNĚ POJATÉ MÍSTO K ODPOČINKU UPROSTŘED SÍDLIŠTĚ TOUKORANTA

Ve Finsku se stále využívá předpis, dle kterého je 1 % investičních nákladů stavby určeno pro výtvarná díla, která obohatí a zkvalitní její vnitřní či vnější prostor.

Výchozím bodem byla velká hustota zástavby na sídlišti Toukoranta v Helsinkách, kde vnitřní dvorní prostory bytových bloků nenabízely obyvatelům příhodné místo ke krátkodobé rekreaci. Architekti byli vyzváni k návrhu chráněného odpočinkového prostoru v umělé „krajině“ na střeše podzemních garáží. Výsledkem jejich úvah a přemítání je stupňovitá kompozice z bílého monolitického betonu symbolizující loď kotvící v chráněných vodách přístavu. Ústředním motivem je zde beton: nízká bílá betonová stěna symbolizující bok lodi odděluje a chrání odpočinkový kout od hlavní komunikační cesty středem vnitrobloku. Na jejím vnějším povrchu vznikly otiskem matric v bednění jemné vlnky. Odpočinek na „palubě“ zpřijemňuje zajímavě tvarovaná prostorná dřevěná lavice a kruhové pískoviště s širokou bílou betonovou obrubou. Prostor ukončuje několik betonových nádob se zelení.

Weckmann E.: Vene – Oleskeluveistos Helsingin
Toukorannassa, *Betoni* 1, 2010, str. 24–27

LEHKÉ KAMENIVO OBOHACUJE VZHLED BETONU

Soubor modernistických budov Kustermannova Parku na Rosenheimer Strasse v Mnichově postavený na počátku 90. let podle urbanistického konceptu z 80. let 20. století byl rekonstruován tak, aby vyhovoval jeho dnešním uživatelům. Během celkové modernizace byla do objektů přidána řada oken a vstupní prostor byl vzdušným schodištěm propojen s podlažím nad ním ve vzdušnou dvoupodlažní lobby. Úpravy zahrnovaly i modernizaci a doplnění protipožárních konstrukcí. Do nové prostorné lobby byla vestavěna dělící stěna plochy 156 m², která měla splňovat protipožární předpisy, avšak architekti ji chtěli ztvárnit jako lehký závěs. Zdánlivě neslučitelné požadavky mohl splnit Stuccolith, umělý kámen vyvinutý REC Bauelemente v Berlíně. Celá stěna byla rozdělena na panely rozměrů 3 x 0,7 (0,5) m s nepravidelnými změnami v profilování. Váha stěnových prvků byla omezena na 50 kg/m², materiál měl být prodyšný, recyklovatelný, stálobarevný – bílý, jednoduchý pro údržbu a nehořlavý. Použitím lehkého minerálního kameniva Poraver byla hmota stěnových prvků snížena až na 27 kg/m² při tloušťce 10 až 45 mm. Přidání oxidu titanu a dopadající přímé denní světlo zajistilo fotokatalytický efekt, a stěna se zdaleka nešpiní tolik, jak by se při její bílé barvě dalo čekat. Prolamovaný zvlněný tvar a matný povrch stěny významně zvýšily akustickou kvalitu rozsáhlého prostoru.

Haucke D.: Lightweight aggregate enhance concrete appearance, *Concrete Engineering International*, October 2010, str. 29–31

TĚŽKÝ BETON PRO RADIOLOGICKÉ STÍNĚNÍ

Těžký beton se užívá pro stínění radioaktivity v nukleárním průmyslu zejména tam, kde jsou náročné prostorové požadavky a tenká vrstva těžkého betonu může zajistit stejnou míru ochrany jako mnohem silnější vrstva běžného betonu. Pro zajištění ochrany před šířením radioaktivity v úložišti radioaktivních materiálů v Sellafieldu byl použit těžký beton s magnezitovým kamenivem (max. zrno 14 mm, cement CII/B-S, vodní součinitel 0,47, plastifikátor Sika SK160 a zpracovatelnost S2) pro zalití vnitřního prostoru v osmi ocelových kontejnerech, v kterých se s radioaktivním materiálem manipuluje (převáží a ukládá). Celkem bylo v první etapě použito 2 m³ těžkého betonu o váze 7,6 t, v následující se počítá s výrobou 11,22 m³ magnetitového betonu na zaplnění 66 kontejnerů.

Coton C.: Heavyweight concrete for radiological shielding, *Concrete Engineering International*, October 2010, str. 44–45